

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Incarnatio Mystica Sive Christiformitas

Roger, Nicolaus

[Erscheinungsort nicht ermittelt], Anno MDCLXXXIV.

Cap. IV. Christiformitas cum puero lesv in puritate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37940

credentes.) Ac videte quàm sapientes facti sunt isti insipientes. Herodis callidam sapientiam fallunt monitu, Angelinon reversi ad Herodem, sed per aliam viam redeunt in regionem suam. Vos ergo similiter ô prudentes sæculi, sic stulti estote ut sitis sapientes, & simplicitatis Evangelicæ & Angelicæ ductu in patriam cœlestem reversi Herodem tartareum astutum serpentem ludificabitis.

C A P U T III.

Christiformitas cum Puerio Iesu in puritate.

§. I.

SI pueri à puritate dicti sunt, quid puerio Iesu purius, seu corporis munditiem spectes seu cordis? (a) Neque enim peccatum commisit, neque contraxit. Quod ipse non fecerit, atas manifestat, quod non contraxerit multo certius probat Patris divinitas, integritas matris. Summus sacerdos est, quem nec super patre, nec super

(a) *Bern. Ser. I. Circ.*

super matre contaminandum propheta-
tum est, in uno potius quàm manda-
tum. Est enim illi pater ab æterno, sed
Deus est in quem peccatum non ca-
dit, est & mater ex tempore sed virgo,
nec potuit parere corruptio corrup-
telam.) Ac puritas quidem carnis
quam chara Christo sit, vel hinc disce.
Illius Pater fœminam nescit, Mater
virgo est, virgo nutritius, virgo præ-
cursor, virgo discipulus præ cæteris
dilectus, (b) *Adducentur virgines post
eam.* Ecquam Christi scilicet carnem
illa sequuntur agnum quocumque ie-
rit, casti denique seminator consilii
verbo suasit, persuasit exemplo casti-
tatem. Quanta sanctitate consecravit
in se carnem nostram sponsam suam,
quanta gloria cumulavit! Quo altius
eam attollere Deus non habuit: Ipsa
Incarnatio carnis dedicatio, ac taber-
naculi sanctificatio est; non carnis au-
tem Christi dumtaxat, sed etiam no-
stræ ob affinitatem naturæ, imò ob

(b) Ps 44.

L 7

uni-

256 CHRISTIFORMITAS,
unitatem. Præterea caro nostra de
carne Christi vescitur, & ad gloriam
resurrectionis hoc immortalitatis
germine conditur. (c) Quid quod
creator universitatis, qui pro anima-
bus justificandis humilis venit & oc-
cultus, veniet sublimis & manifestus
non jam in infirmitate, sed in gloria
& majestate sua pro te glorificanda ô
misera caro. (d) Nescitis ô carnales, quia
corpora vestra membra sunt Christi? Tollēs
ergo membra Christi facies membra mere-
tricis ac turpissimæ libidinis instrumē-
ta? (e) Absit. Si Dñus noster Jesus Chri-
stus tantummodo animam humanam
susciperet, mēbra ejus non essent nisi
animæ nostræ: quia verò & corpus su-
scipit, per quod etiam caput est nobis
qui ex anima & corpore constamus,
profectò illius membra sunt & corpo-
ra nostra. Si ergo unusquisq; cupiens
fornicari, aut aliqua turpitudine fœ-
da-

(c) Bern. Ser. 6. de Adv. (d) 1. Cor. 6.

(e) Aug. Ser. 18. de Verb. Ap.

dari, vilescat sibi, & in seipso contemnat seipsum, saltem non in se contemnat Christum, non dicat, faciam, nihil sum, omnis caro fœnum. Sed corpus tuum membrum est Christi. Quò ibas? quid moliebare? redi, quò te tandem præcipitare cupiebas? Parce in te Christo, agnosce in te Christum. Qualis autem ille Dominus, qui servos suos fecit fratres suos? sed parum erat fratres suos, nisi faceret membra sua. Itane tanta dignitas viluit? quia tam benignè præstita est, non honor ei retribuitur? Si non præstaretur, desideraretur: quia præstita est contemnitur. Hæc autem corpora nostra quæ dicit Apostolus membra esse Christi, quod ex genere corporis nostri suscepit, dicit idem templum esse in nobis Spiritus sancti, quem habemus a Deo. Propter corpus Christi, corpora nostra membra sunt Christi, propter inhabitantem spiritum Christi, corpora nostra sunt templum Spiritus sancti.

ti.

eti. Quid horum in te contemnis?
 Christum, cujus membrum es? an spi-
 ritum sanctum, cujus templum es? (f)
Si quis violaverit templum Dei disperdet,
 (bis perdet in tempore & in æterni-
 tate) *illum Deus.* Quocumque ieris ubi-
 cumque te absconderis, Jesus videt te
 qui fecit te, & perditum redemit te,
 & pro mortuo mortuus est pro te. Tu
 te non cognoscis, sed ille à te oculos
 non avertit, non ad adjuvandum, sed
 ad puniendum.) (g) O homo in carne
 tibi exhibetur sapientia illa quondam
 occulta, ecce jam trahitur de occul-
 tis, & ipsis se se ingerit sensibus carnis
 tuæ, carnaliter, ut ita dixerim, prædi-
 catur tibi, fuge voluptatem, quia pro-
 posita est mors secus introitum dele-
 ctationis, age pœnitentiam, quia per
 hanc appropinquat regnum Dei. Hoc
 tibi prædicat stabulum, hoc præsepe
 clamat, hoc membra illa infantilia
 manifestè loquuntur, hoc lacrymæ &
 vagi-

(f) 1. Cor. 3. (g) Bern. Ser. 3. de Nativ.

vagitus evangelizant, fuge ad hoc
præsepe quisquis telis nequissimi ig-
neis impeti te sentis. Vide tremulum
infantem, audi vagientem, osculare
tui amantem, admirare Jobum no-
vum in sterquilinio, Jesum in stabulo,
audeo polliceri vel ad ipsam recorda-
tionem fugiet hostis, si tamen hostem
credis. Urget acrius? perge aspice
puerum ibi pro te circumcisum, &
cruore manantem, ubi concupiscen-
tiæ in te venenum sævit, ac violentius
malignatur. Ad hunc cruorem infan-
tuli causâ tuâ, tam dira patientis dele-
ctationes turpissimas admittere, vel
querere non erubesces? Quod si mo-
dicus circumcisionis cruor ebullientis
sanguinis tui furias non sistit, nec in-
cendium restinguere sufficit, proripe
te cogitatione in Calvariæ montem,
arripe crucem, aspice flagellis exara-
tum, (h) spinis coronatum, clavis, ac
lanceâ transfossam nulla non sui par-
te

(h) *Bern. Epist. ad Hugon. novit.*

te sanguinolentum intuere , & fuge non tam vulnera quàm ubera crucifixi. Ipse tibi erit in matrem, & tu eris ei in filium , nec pariter crucifixum lædere aliquatenus poterunt clavi, quin per manus ejus & pedes ad tuos usque perveniant.) Ad hoc denique tam triste, tam atrox spectaculum lascivire caro desinet. Ad extremum momento æternum esse quod cruciat, momentaneum quod delectat , erit aliquando cùm frixæ libidines in proprio adipe ad ignem sempiternum ebullient. Utinam tria verba voluptatum tergo potius , quàm fronti inscripta sæpe legeres ! Atque utinam illa ipsa Jesus infans & vir dolorum ferreo stylo clavi unius proprio adhuc cruore stillantis altissimè in penitissimis mentis tuæ medullis insculperet ! quænam illa ? Voluptates mentiuntur , moriuntur , in mortem trahunt. (i) Hoc nihil verius quotidiano expe-

(i) *Aug. Epist. ad Lucil. Ps. 139.*

experimento cernitur, hoc nihil minus creditur. Sic sunt voluptates ut spinæ, quæ non pungunt in radicibus, tamen illud unde dolorem sentis in superficie, de illâ radice processit. (k) Esto sicut lilius inter spinas, sepi aures tuas & aliis spinis, corrumpunt bonos mores colloquia mala: sepi aures tuas spinis, ut ille qui importunè intrare ausus fuerit, non solum repellatur, sed etiam compungatur, sic lilius tui candorem servabis: sed & memento quòd sicut lilius lachryma sua feritur, ita carnis mundities precibus armatis, pœnitentiæ fletu ac humili obedientia impetratur. Est Christus flos campi, & lilius convallium: est & castitas flos campi certaminis, & lilius convallium humilitatis.

Beati mites ait Dominus Jesus, quoniam ipsi possidebunt terram. Hanc ego terram corpus nostrum intelligo, quod si possidere vult anima, si regnare de-

(k) *Aug. de discip. Christ. c. 9.*

re desiderat super membra sua, necesse est ut sit ipsa mitis & superiori suo subiecta, quoniam tale inveniet inferius suum, qualem se exhibuerit superiori. Armatur enim creatura ad ulciscendam sui injuriam Creatoris. Et ideo noverit anima quæ rebellem sibi invenit carnem suam, se quoque minus, quàm oporteat superioribus potestatibus esse subiectam. Mansuescat ipsa & humilietur sub potenti manu Dei altissimi, subiecta sit Deo & his pariter, quibus vile ejus habet obedire prælatis, & continuo inveniet corpus suum obediens & subiectum. Quàm multi usque hodie factum Adami graviter dijudicant, & tamen insipienter imitantur? Indignantur quòd obedierit voci uxoris suæ plus quam Dei, & ipsi quotidie Evam suam carnem videlicet audiunt plusquam Deum. Si modò præsentem videremus Adam in eo articulo positum, ascendentibus cogitationibus in cor
ejus

ejus coarctari inter precem uxoris & præceptum Creatoris, nonne clamaremus adversus illum dicentes: Cave tibi miser, vide ne feceris, seducta est mulier non acquiescas ei. Ut quid ergo quoties apprehendit nos tentatio, similis non persuademus similiter nobis ipsis!) Caput mulieris vir, ratio carnis dominatrix, non regnet peccatum in mortali nostro corpore, sed exhibeamus membra nostra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, *ut ne immunditia quidem nominetur in nobis.*

§. 2.

A Puritate carnis ad munditiam cordis gradus est. Christus Jesus singulari modo odit iniquitatem. Vel ad figuram sui rubum igne infessum (carnem Verbo ignitam) prohibet Deus accedere Moysen, nisi positus prius calceamentis luto sordidatis. Nimirum ipse est semen illud mulieris, quod inter ac serpentem posuit
Deus

Deus inimicitias, quodque conteret caput illius. Agnus est, qui tollit peccata mundi, novus Adam veteris peccatoris adversarius. Sanctus est, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus, gratia per ipsum facta est cum qua peccatum stare nequit. Denique venit in mundum factor mundi, de immundo ut faceret mundum, & mundus eum non cognovit, nondum natum ad stabulum amandavit, natum ad labores, ad opprobria, ad crucem damnatum crudelissimè contrucidavit. Ut aliud nihil esset, cur peccatum odisse oporteret: tamen hoc omni execratione dignum redderet, quòd authorem vitæ interfecit. Attritus est JESUS propter scelera nostra, neque verò pepercit peccatum saltem levissimum, ne quidem verbum otiosum, sed carnificinam in eum diram exercuit. Quid enim? an venialia aliter abluì possunt, quàm sanguine Christi? sine sanguine non fit

fit remissio. Miserum me, qui toties peccatis meis contristo Dominum Redemptorem meum, & vulnero usque ad sanguinem! Et quomodo eum amat, qui quotidie in eum tot armat carnifices, quot peccata etsi minima? minima verò quomodo sunt, quæ Dei-hominis sanguinem fundunt? imò quomodo amas, Domine JESU, tortores tuos? qui eos amare non cessas, quamvis contrate arma peccatorum venialium torquere non cessent? Detestaris illa nihilominus, adeoque severissimè vindicas in amicos etiam leviter delinquentes, si mors in delicto eos interceperit: Qualem JESU bone vindictam non in hostes modò, sed in intimos etiam tuos exerces repellens dilectorum animas à facie tua! & in igne purganti detentas torquere suspendio spei suæ, ac æstuantium saltem desideriorum gehennâ quasi torridâ face concremare, donec solverint usque ad novissimum quadr-

dran-

drantem. Nescio an mitissimo & amantissimo cordi Jesu evenire aliquid possit acerbius, quàm eò adigi æquissimâ justitiæ lege, ut in membra sua sic sæviat, non jam ad meritum & præmium, sed ad vindictam & penam. (a) Quanquam & pullos, quos fovet, sæpè in angustijs, sed non toto pedis pondere calcat mater, nec ideò desinit esse mater. O si quoties accedo immundus ad lavacrum sacrae confessionis, toties intelligerem lavari stolam meam in sanguine agni! alter Cainus sim, si Abelis fratris mei, quem occidi peccatis meis etiam levissimis, sanguinem clamantem audio, & siccis tamen oculis, pectore inconcusso maneo, si non saltem ingemisco, si non erubesco, si peccata mea non eradico, sed erado duntaxat. O quàm beati immaculati in lutosâ sæculi via! fiat Domine Jesu cor meum immaculatum in justificationibus tuis,

(a) *Aug. hom. 24. ex 50.*

tuis , ut non confundar coram te in
 iudicio, sed mundus corde videam te.
 Infelix ego homo , quis me liberabit
 de corpore mortis hujus , de necessi-
 tate peccandi evertet me de gravi il-
 lo jugo , quod imposuit super nos
 Adam. Placebo perfectè Domino in
 regione vivorum, non in hac regione
 mortuorum.

C A P U T I V.

*Christiformitas cum IESU abscondito, in
 silentio & solitudine.*

§. I.

DUm medium & altissimum silen-
 tium tenerent omnia, omnipo-
 tens sermo venit, sed infans. O Ver-
 bum diu infans ! filet in utero , filet
 in stabulo , filet in Ægypto , filet re-
 dux ab Ægypto , ubique filet, donec
 loqui præcipitur post annos triginta.
 Qui otiosum verbum dicere non po-
 terat. manet Verbum quasi otiosum :
 ô nihilominus officiosum & negotio-
 sum Verbum ! cum filet silentij lau-
 des,

M

des,